

Sygnatura akt XII C 1928/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 8 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Flisikowska

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Anna Krzemińska

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2017 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa Powiat (...)

przeciwko Skarb Państwa Wojewoda (...)

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego Skarbu Państwa Wojewody (...) na rzecz powoda Powiatu (...) kwotę 379.976, 96 złotych (trzysta siedemdziesiąt dziewięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych 96/100) wraz z ustawowymi odsetkami jak dla zaległości podatkowych:

- od kwoty 192.957,67zł od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 187.019,30zł od dnia 1 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,

2. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

3. Kosztami procesu obciąża strony stosunkowo, powoda w 39%, a pozwanego w 61%, przy czym szczegółowe wyliczenie tych kosztów pozostawia referendarzowi sądowemu.

/-/H.Flisikowska

Uzasadnienie XII C 1928/15

Pozwem z dnia 16 września 2015 r. strona powodowa Powiat (...) wniosła o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa reprezentowanego przez Wojewodę (...) kwoty 619.746,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami jak dla zaległości podatkowych:

- od kwoty 313.041,31 zł od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 306.704,54 zł od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 43.200,00 zł.

Uzasadniając powództwo powód podał, że w 2004 r. Prezydent Miasta P. jako prezydent miasta na prawach powiatu, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, po wpływie wniosków o zwrot nieruchomości stanowiących własność Miasta P. przekazał je Wojewodzie (...), który wyznaczył do załatwienia tych wniosków Starostę (...). W związku powyższym, w celu rozpoznawania wniosków o zwrot nieruchomości Starosta (...) utworzył sześciuosobowy Zespół (...) działający w ramach Wydziału (...) Starostwa (...), zatrudnił pracowników oraz wyposażył stanowiska pracy. Na realizację powierzonych zadań pozwany w latach 2012 i 2013 przekazywał powodowi dotację celową w

wysokości 141.500,00 zł (sto czterdzieści jeden tysięcy pięćset złotych zero groszy). Jak podała strona powodowa, wskazana kwota nie pokrywała rzeczywistych wydatków wynikających ze zleconych zadań, które w 2012 r. wyniosły 454.541,31 zł a w 2013 r. wyniosły 448.204,54 zł. Powód wskazał, że z analizy wydatków za lata 2012-2013 związanych z funkcjonowaniem Zespołu (...) wynika, iż aby załatwić zlecone przez Wojewodę (...) sprawy zmuszony był wydać ze środków powiatu dodatkowo kolejno 313.041,31 zł oraz 306.704,54 zł. W ocenie powoda przekazywana kwota 141.500,00 zł wystarczała jedynie na pokrycie części wydatków.

Dowód: pozew k. 1-40.

W odpowiedzi na pozew, pozwany zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm prawem przepisanych na rzecz pozwanego oraz kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że nie miał obowiązku pokrycia wszelkich wydatków zakwalifikowanych przez powoda jako związanych z zadaniami zleconymi, gdyż Powiat (...) powinien dokonywać wydatków jedynie w zakresie przyznanej dotacji. W ocenie pozwanego wydatki przekraczające wysokość przyznanej dotacji dokonywane były na koszt i odpowiedzialność strony powodowej, powód miał obowiązek wykonywania zadań zleconych w takim zakresie na jaki pozwalała przekazana mu dotacja przy zachowaniu zasady oszczędności i - jak wskazał pozwany - angażowanie przez powoda wydatków nie mających pokrycia w planie lub przekazanych na inny cel stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Wskazano, że art. 46 ust. 6 ustawy z 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego nie stanowi podstawy dochodzenia na drodze sądowej zwrotu poniesionych wydatków na realizację zadań zleconych, lecz podstawę dochodzenia należnego świadczenia na wykonanie zadań zleconych. Pozwany podał także, że dotacja przyznana na zadania z zakresu obsługi nieruchomości wyniosła w 2012 r. 738.819,00 zł oraz 688.806,00 zł i została przez powoda wykorzystana całkowicie, powód nie zgłaszał potrzeby zwiększenia tej dotacji a wydatki wskazane w pozwie nie były związane z wykonywaniem zadania zleconego. Zwrócono także uwagę, że zmniejszyła się ilość spraw wpływających do Zespołu (...) co powinno doprowadzić do zmniejszenia zatrudnienia. Strona pozwana podniosła także zarzut przedawnienia roszczenia na podstawie art. 751 pkt. 1 k.c.

Dowód: odpowiedź na pozew k. 521-528

Pismem z dnia 19 października 2016 r. ustosunkowując się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia, strona powodowa wskazała na jego bezpodstawność argumentując, że termin z art. 751 § 1 k.c. dotyczy roszczeń o wynagrodzenie za czynności spełnione przez osobę prowadzącą przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ k.c. lub osobę zajmującą się profesjonalnie przyjmowaniem stałych zleceń. Wskazano, że przepis art. 751 § 1 k.c. nie ma zastosowania do roszczenia unormowanego w art. 49 ust. 6 u.d.j.s.t. Strona powodowa wskazała, że podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia należy uznać za naruszenie prawa podmiotowego o którym mowa w art. 5 k.c.

Dowód: pismo powoda z dnia 19 października 2016 r. k. 721-723

Tak ukształtowane stanowiska stron nie uległy zmianie do zakończenia procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prezydent Miasta P. jako Prezydent miasta na prawach powiatu, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, po wpływie wniosków o zwrot wywłaszczonych nieruchomości stanowiących własność Miasta P. - jako że sam podlegał wyłączeniu na podstawie art. 24 § 1 pkt 1 k.p.a. i 4 k.p.a. - przekazał je w 2004 r. pozwanemu.

W roku 2005 Wojewoda (...), po przekazaniu mu przez Prezydenta Miasta P. wskazanych wniosków, działając na podstawie art. 26 § 2 i 3 k.p.a. wyznaczył do ich rozpoznawania Starostę (...), przekazując mu na ten cel coroczną dotację w wysokości 141.500,00 zł, co miało odpowiadać 8 etatom kalkulacyjnym.

W związku z przyjęciem do rozpoznania wniosków o zwrot nieruchomości konieczne było utworzenie Zespołu (...) działającego w ramach istniejącego już Wydziału (...) Starostwa Powiatowego. Powód utworzył w tym celu

nowe stanowiska pracy i w latach 2012-2013 w celu realizacji zadań dotyczących zwrotu nieruchomości zatrudniała sześciu pracowników. Do zadań powołanego zespołu należało orzekanie o zwrocie wywłaszczonych nieruchomości oraz o zwrocie wypłaconego odszkodowania lub nieruchomości zamiennej. Wszyscy pracownicy Zespołu (...) oprócz dyrektora K. G. (która miała też inne obowiązki) cały efektywny czas pracy wykorzystywali na załatwianie skomplikowanych spraw zwrotowych, posiadali ten sam zakres obowiązków i bardzo zbliżone obciążenie. Dyrektorka G. ustawicznie szkoliła tych pracowników, pomagała w rozwiązywaniu trudnych problemów i kontrolowała ich pracę. W latach 2012/2013 te 5 osób w Zespole miało dużo więcej pracy niż pracownicy tego Zespołu w latach poprzednich. Dyrektorka G. dbała o racjonalność zatrudnienia i oszczędność kosztów. Z tego powodu nie ma ustanowionego kierownika referatu bo są jednorodne zadania w Zespole (...), a sama jako dyrektorka nie ma sekretarki.

(bezsporne w części oraz zeznania świadków K. G., K. D., E. D., M. R., M. H., M. S. k.863 - 866)

Wojewoda (...) wyznaczył powoda do załatwiania wniosków w przedmiocie zwrotu wywłaszczonych nieruchomości bez określenia specyfikacji tych spraw, zatem powód tworząc Zespół (...) wyznaczył liczbę pracowników w granicach ustalonych przez pozwanego etatów kalkulacyjnych, którą w kolejnych latach zmniejszył mając na uwadze racjonalizowanie wydatków i zakres obowiązków z lat ubiegłych. Powołany Zespół (...) rozpatrzył w 2012 r. 42 sprawy z zakresu zwrotów, zaś w 2013 r. rozpatrzył 34 takie sprawy. W latach 2009-2011 powód rozpatrywał kolejno 34, 31 i 29 spraw. Na przestrzeni lat 2009-2013 nie było znaczących różnic w ilości wpływających do Zespołu (...) spraw, a liczba rozpatrywanych spraw nie ma cechy istotnego statystycznie zróżnicowania przy kosztach jednej sprawy dla lat 2012-2013 w przedziale 10.799-13.182 zł (przy średniej 11.865 zł). Od 2011 r. zatrudnienie w zespole utrzymywało się na stałym poziomie 6 etatów kalkulacyjnych, przy czym pani K. G. (2) pełniła stanowisko Zastępcy Dyrektora Wydziału (...) w okresie od 01.01.2012 r. do 24.03.2013 r. a od 25.03.2013 r. do 31.12.2013 r. pełniła funkcję Dyrektora Wydziału (...).

Dowód: opinia biegłego sądowego ds. analiz i prawidłowości funkcjonowania podmiotów gospodarczych k.559, jego przesłuchanie k. 588,813, dokumenty z zakresem obowiązków pracowniczych k. 607 i następne

W latach 2012-2013 w sumie 6 pracowników Zespołu (...) wykonywało zadania zlecone przez stronę pozwaną w zakresie wniosków o zwrot wywłaszczonych nieruchomości stanowiących własność Miasta P., na które składały się min. sporządzanie decyzji o zwrocie wywłaszczonych nieruchomości, odmowie zwrotu lub wznowienia postępowania o zwrot wywłaszczonych nieruchomości stanowiących własność Miasta P.. Wszyscy pracownicy zatrudnieni byli w pełnym wymiarze 100% i posiadali wymagane dla danego stanowiska kwalifikacje, a wysokość ich wynagrodzenia znajdowała podstawę w przepisach Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych. Do zakresu obowiązków pracowników należało min.:

- wszczynanie postępowań administracyjnych na wniosek stron oraz ich prowadzenie zgodnie z przepisami materialnego prawa administracyjnego i k.p.a.,
- pozyskiwanie i opracowywanie niezbędnych dokumentów w prowadzonym postępowaniu,
- przygotowywanie projektów pism, postanowień i decyzji,
- badanie ksiąg wieczystych.

Zakres obowiązków pracowników w zasadzie odpowiadał zadaniom związanym ze sprawami dotyczącymi zwrotów nieruchomości stanowiących własność Miasta P.. Zakres obowiązków pani K. G. (2) - jako najpierw Zastępcy a następnie Dyrektora Wydziału (...) wykraczał poza zadania związane bezpośrednio z załatwianiem spraw dotyczących zwrotu nieruchomości stanowiących własność Miasta P..

Dowód: opinia biegłego k. 557, opinia uzupełniająca biegłego k. 748-758, jego zeznania k 588 ,813 i dokumenty zakresu obowiązków k. 607 i następne

Na funkcjonowanie utworzonego zespołu w roku 2012 r. strona powodowa wydała łącznie kwotę 334.457,67 zł, na którą składały się koszty związane z zatrudnieniem pracowników w wysokości 328.242,27 oraz eksploatacją budynku, w którym mieści utworzony zespół oraz min. kosztami usług telekomunikacyjnych czy zakupu materiałów w wysokości 6.215,40 zł, tj. 192.957,67 zł ponad przyznaną przez Wojewodę (...) dotację celową. W 2013 r. koszty te wyniosły łącznie 328.519,30 zł. (321.333,71 zł kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników oraz 7.185,53 zł związane z wydatkami pozaosobowymi), czyli 187.019,30 zł ponad przekazaną przez pozwanego dotację. Środki jakie otrzymało Starostwo Powiatowe w ramach dotacji na wykonywanie zadań zleconych zostały więc przeznaczone min. na wynagrodzenia dla pracowników wraz z innymi świadczeniami pochodnymi jak wpłaty na ZUS i Fundusz Pracy płacony przez pracodawcę, jak też wpłaty na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych oraz wydatki związane z eksploatacją budynku, w którym działa zespół. We wskazanym okresie przeznaczono na te cele kwotę 379.976,97 zł z budżetu powoda.

Dowody: wyjaśnienie i rozliczenie dotacji k. 43-44, koszty eksploatacji budynku k. 45-49, karty wynagrodzeń pracowników k. 50-63, awiza obciążeniowe k. 64-429, opinia uzupełniająca biegłego k. 755, wyjaśnienia biegłego na rozprawie z dnia 6 kwietnia 2017 r. odnośnie zaliczenia wynagrodzenia p. K. G.

W latach 2012-2013 pozwany przekazał Staroście (...) dotacje na realizację zadań z zakresu administracji rządowej zleconych powodowi w łącznej wysokości 738.819,00 zł i 688.806,00 zł, nie wyodrębniając jednakże kwoty przypadającej na funkcjonowanie Zespołu (...). Wobec powyższego, powód słusznie uznał, iż analogicznie do lat poprzednich pozwany przekazał mu kwotę 141.500,00 zł na realizację zadań w roku 2012 oraz 2013. Strona pozwana przyznała kwotę we wskazanej wysokości pomimo toczących się między stronami postępowań sądowych, w których orzekano o obowiązku zapłaty różnicy między kwotą przekazanej dotacji a wartością rzeczywistych wydatków poniesionych przez powoda na realizację zleconych zadań za lata ubiegłe. Powód, na wykonanie zadań zleconych, wydał w spornym okresie kolejno 334.457,67 zł oraz 328.519,30 zł, czyli łącznie 379.976,97 zł ponad przyznaną na wskazany okres łączną kwotę 283.000,00 zł (2 x 141.500,00 zł). Kwoty te zostały poniesione ze środków własnych powoda. Przekazywana przez pozwanego kwota 141.500,00 zł nie wystarczała na terminowe i pełne załatwienie zleconych powodowi spraw.

Dowód: Zestawienie planu realizacji dotacji k. 530-531 i 532-533, uzupełniająca opinia biegłego k. 755 i jego zeznania k.588 i 813 .

Pismem z dnia 16 września 2015 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności dochodzonej pozwem, lecz pomimo wezwania pozwany nie spełnił żądanego świadczenia. W odpowiedzi na to wezwanie z dnia 29. 9.2015r. pozwany nie podważył faktu przekazywania dotacji celowej w wysokości 141.500 zł w roku 2012 i 2013, a jedynie poddał w wątpliwość zasadność oraz wysokość dochodzonej pozwem kwoty przekraczającej te wartości. Począwszy od 2015 r. dotacja celowa na realizację zleconych zadań w sprawach orzekania o zwrocie nieruchomości położonych w P. utrzymywała się na pewno także w 2012 i 2013 niezmienionej wysokości 141.500 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania k. 430-435 oraz odpowiedź z 29.9.15r k.826., korespondencja urzędowa obejmująca pisma k.828-845

Poza okolicznościami, które zostały przez strony przyznane (art. 229 k.p.c.) lub też taką ocenę uzasadniał przebieg całego postępowania (art. 230 k.p.c.), istotne dla sprawy fakty Sąd ustalił w oparciu o przedstawione dokumenty prywatne i urzędowe, których autentyczność nie budziła wątpliwości i nie była przedmiotem zarzutów stron postępowania. Zgromadzone w sprawie dokumenty urzędowe i prywatne należało uznać za wiarygodne. Zgodnie z treścią art. 244 k.p.c. dokumenty urzędowe stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Zgodnie natomiast z art. 245 k.p.c. dokumenty prywatne stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Istotne dla sprawy fakty Sąd ustalił także w oparciu o opinię biegłego ds. analiz i ocen prawidłowości funkcjonowania podmiotów gospodarczych - dr M. B. z dnia 31.08.2016 r. (wraz z opinią uzupełniająca z dnia 31.01.2017 r. i zeznaniami autora opinii na rozprawie w dniu 29.09.2016 r. oraz 06.04.2017 r. k.588-590).

Zakwestionowane uwzględnienie przez biegłego w całości wynagrodzenia pani K. G. (2), która z racji pełnionej funkcji wykonywała także inne zadania związane z funkcjonowaniem Zespołu (...) w okresie objętym sporem zostało przez biegłego zmodyfikowane w opinii uzupełniającej i podtrzymane w jego zeznaniach. Biegły ustosunkowując do wszystkich zarzutów wyjaśnił w sposób przekonujący podstawy wydania opinii oraz przyjętą metodologię i spójnie i logicznie odparł te zarzuty. Podkreślić należy, że opinia sporządzona przez biegłego wraz z opinią uzupełniającą, będącą odniesieniem do zarzutów stron, jest wszechstronna, pełna, zawiera szczegółowo uwzględnia wszystkie istotne okoliczności sprawy. Ponadto autor opinii wyjaśniając ustnie na rozprawie w dniu 29.09.2016 r. oraz w dniu 06.04.2017 r. wątpliwości pełnomocników stron, w sposób jasny i przekonujący wyłożył podstawy wydanej opinii.

Sąd na podstawie art. 233 § 1 k.p.c. uznał, że zarówno opinia zasadnicza biegłego dr M. B. z dnia 31.08.2016 r., jak i opinia uzupełniająca z dnia 31.01.2017 r. są jasne, rzetelne i fachowe i jako takie w pełni przydatne dla celów dowodowych. Opinie zostały wykonane zgodnie z określoną tezą dowodową, na podstawie wnikliwej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego. Opinie odpowiadają na pytania zadane przez Sąd i strony niniejszego postępowania. Są rzeczowe, wewnętrznie spójne i sporządzone w sposób fachowy, zgodny z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i zawodowego biegłego. Opinie te pozwoliły na ustalenie czy wysokość wydatków związana z funkcjonowaniem Zespołu (...) w latach 2012-2013 jest uzasadniona z punktu widzenia ich wydatków, w świetle przesłanek określonych w art. 49 ust. 5 ustawy z dnia 13 listopada 2003 roku o dochodach jednostek samorządu terytorialnego tj. z uwagi na konieczność terminowego i pełnego załatwienia zleconych przez Wojewodę (...) spraw dotyczących zwrotu nieruchomości stanowiących własność Miasta P.. Pozwoliły także Sądowi ustalić, czy przekazywana przez pozwanego kwota 141.500,00 zł wystarczała na terminowe i pełne załatwienie tych spraw. Wyprowadzone z opinii wnioski są logiczne i należycie uzasadnione przez co stanowiły podstawę niniejszego rozstrzygnięcia. Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał opinię biegłego za przekonującą i mogącą stanowić podstawę ustalenia przez Sąd istotnych okoliczności w sprawie. Jednocześnie Sąd oddalił wniosek pozwanego doprecyzowany na rozprawie 30.5.17r. (k.876) o wydanie opinii przez kolejnego biegłego z zakresu zarządzania w administracji na te same okoliczności co biegły B. z uwzględnieniem zeznań przesłuchanych świadków. Po pierwsze biorąc pod uwagę wymienioną pozytywną ocenę 2 opinii i zeznań biegłego B. wydawanie kolejnej opinii na te same okoliczności było bezpodstawne, przedłużające proces i mnożące jego koszty. Nadto jak przekonująco zeznał biegły B. (k.813,4) kwestia optymalizacji i racjonalizacji oraz skali zatrudnienia w Zespole (...) wykraczają poza kompetencje tej specjalizacji biegłego. Dodatkowo biegły sprawdził literaturę dot. kształtowania wynagrodzeń w sektorze samorządowym i stwierdził, iż kwestia wartościowania pracy jest w powiśkach bowiem takich rzetelnych danych i opracowań nie ma. Istniejąca polska norma ISO w odniesieniu do zarządzania jakością w administracji publicznej nie daje w żaden sposób odniesienia do kwestii kształtowania kosztów pracy i rozliczania pracowników zgodnie ze schematem postępowania administracyjnego na dowód czego złożył parafowany przez siebie materiał z opracowań naukowych (k.782 – 800). Zatem jak wskazał biegły wydanie takiej opinii jak chciał pozwany miałoby pionierski charakter i w ocenie Sądu obarczone ogromnym ryzykiem błędów, braku rzetelnych postaw i nie weryfikacji co ewidentnie przemawiało także za oddaleniem tego wniosku.

Odnośnie zeznań świadków K. G., K. D., E. D., M. R., M. H. i M. S. Sąd uznał te zeznania za w pełni wiarygodne. Były one logiczne, spójne i rzeczowe wzajemnie ze sobą korespondowały i się uzupełniały i brak było powodów do odmowy im wiarygodności. Strony także zasadniczo ich nie kwestionowały.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części co do kwoty 379.976,97 zł. Na kwotę tę składa się:

- za rok 2012 kwota 186.742,27 zł tytułem wynagrodzeń pracowników Zespołu (...) oraz kwota 6.215,40 zł kosztów pozaosobowych (192.957,67 zł)

- za rok 2013 kwota 179.833,77 zł kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników oraz 7.185,53 zł związane z wydatkami pozaosobowymi (187.019,30) zł .

W niniejszej sprawie powód na działający na podstawie art. 49 ust. 6 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (u o d. j. s. t.) domagał się od Skarbu Państwa – Wojewody (...) zasądzenia kwot związanych z funkcjonowaniem działającego w ramach Wydziału (...) Starostwa Powiatowego Zespołu (...), stanowiących różnicę pomiędzy uzasadnionymi wydatkami poniesionymi przez powoda do pełnego i terminowego wykonywania w latach 2012-2013 zadań przekazanych Starostwu (...) przez Wojewodę (...) a otrzymywaną na ten cel coroczną dotacją w wysokości 141.500,00 zł. W toku niniejszego postępowania pozwany, odmawiając zapłaty wskazanej kwoty podnosił, że powód zobowiązany był do poczynienia wydatków jedynie w ramach przekazanej dotacji celowej, zaś pozostałe wydatki ponosił na swój koszt i swoje ryzyko oraz zaprzeczył, jakoby przekazywał na Zespół (...) jedynie kwotę 141.500,00 zł.

Strona powodowa dochodzi wskazanej w pozwie kwoty na podstawie art. 49 u o d. j. s. t., który w ust. 1 stanowi, że jednostka samorządu terytorialnego wykonująca zadania zlecone z zakresu administracji rządowej oraz inne zadania zlecone ustawami otrzymuje z budżetu państwa dotacje celowe w wysokości zapewniającej realizację tych zadań. Dotacje celowe na zadania zlecone z zakresu administracji rządowej oraz inne zadania zlecone ustawami powinny być przekazywane w sposób umożliwiający pełne i terminowe wykonanie zleczonych zadań. (ust. 5). Zgodnie zaś z art. 49 ust. 6 wskazanej ustawy w przypadku niepełnego i nieterminowego przekazania w/w dotacji, jednostce samorządu terytorialnego przysługuje prawo dochodzenia należnego świadczenia wraz z odsetkami w wysokości ustalonej jak dla zaległości podatkowych, w postępowaniu sądowym.

Przystępując do dalszych rozważań należy wyjaśnić, iż przywołany art. 49 ust. 6 u o d. j. s. t. stwarza samodzielną podstawę dla wystąpienia z pozwem o zapłatę na rzecz jednostki, której zlecono wykonanie zadań z zakresu administracji rządowej, gdy przekazana dotacja celowa nie zapewnia pełnego i terminowego wykonania zleczonych zadań (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2012 r., sygn. II CSK 195/11, LEX nr 1168537). W sytuacji, gdy dotacja celowa nie umożliwi pełnego wykonania zadań zleczonych, należy uznać, że nie została ona przekazana zgodnie z wymogami ustalonymi w art. 49 ust. 5 ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. W takiej sytuacji, jak wynika z art. 49 ust. 6 powołanej ustawy, jednostce samorządu terytorialnego przysługuje prawo dochodzenia należnego świadczenia wraz z odsetkami w postępowaniu sądowym.

Z kolei w wyroku z dnia 20 lutego 2015 r., sygn. V CSK 295/14, LEX nr 1677176, Sąd Najwyższy wskazał, że wyżej powołany przepis stanowi samodzielną podstawę roszczenia, jeżeli przekazana dotacja celowa nie zapewnia pełnego i terminowego wykonania zleczonych zadań, bez potrzeby odwołania się do art. 417 k.c.

Tutejszy Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego który podkreślił, że: „Dotacja celowa, o której mowa w art. 49 ust. 1, jest dotacją o charakterze obligatoryjnym i jedną z niewielu, w stosunku, do której ustawodawca wprost sformułował zasadę adekwatności. Oznacza to, że wysokość dotacji powinna być tak wyliczona według zasad określonych w przepisach ustawy o finansach publicznych obowiązujących w dacie jej przyznania, by przekazane środki zapewniały pełne i terminowe finansowanie wykonania zadań zleczonych. Unormowanie to ma swe źródło w art. 167 ust. 1 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który wprowadzając konstytucyjną zasadę podziału dochodów publicznych pomiędzy administrację publiczną i samorząd terytorialny, przyznaje jednostkom samorządowym prawo do udziału w tych dochodach odpowiednio do przypadających im zadań i prawo do zmian w ich podziale w wypadku zmian w zakresie zadań i kompetencji. Skoro ustawodawca odstąpił od zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 167 Konstytucji i wprowadził w art. 49 ust. 1 u.d.j.s.t. regułę adekwatności, to uprawniony jest wniosek, że w tym zakresie przyjął pełną odpowiedzialność administracji rządowej za finansowanie zadań publicznych należących do jej kompetencji, lecz zleczonych lub zleczonych ustawami do wykonywania samorządowi. Żaden przepis rangi ustawowej nie nakłada na jednostki samorządowe obowiązku finansowania zadań zleczonych z zakresu administracji rządowej z dochodów własnych, jeżeli poziom środków przekazanych w formie dotacji nie jest wystarczający. Skoro zatem ustęp 6 art. 49 u.d.j.s.t. przyznaje jednostce samorządu terytorialnego prawo do wystąpienia o należne świadczenie w wypadku niedotrzymania warunku określonego w ustępie 5, a ten nakłada na administrację rządową obowiązek przekazania dotacji celowej w wysokości zapewniającej realizację zadań

zleconych (ust. 1) w sposób pełny i terminowy, to prawidłowa wykładnia prowadzi do wniosku, że stanowi on podstawę roszczenia o zapłatę różnicy pomiędzy kwotą rzeczywiście potrzebną do pełnego wykonania zadań zleconych, a wysokością przekazanej dotacji. Stanowisko to wspiera treść ustępu 5, który nie stanowi, że dotacja, o której mowa w ust. 1 ma być przekazana w pełni i w terminie, lecz stanowi, że ma być przekazana w taki sposób, by umożliwić pełne i terminowe wykonanie zadań. Roszczenie przyznane jednostce samorządowej nie ma charakteru odszkodowawczego, a więc nie jest konieczne wykazanie bezprawności działania dysponenta dotacji lub powstania szkody po stronie jednostki samorządu terytorialnego.” Niesłuszne jest więc stanowisko pozwanego, wskazujące, iż art. 49 ust. 6 u.d.j.s.t. nie stanowi podstawy dochodzenia na drodze sądowej poniesionych wydatków na realizację zadań zleconych, lecz podstawę dochodzenia należnego świadczenia na wykonanie zadań zleconych.

Wobec powyższego należy przyjąć, że Powiat (...) mógł wystąpić z roszczeniem o dochodzenie należnego mu świadczenia, wypłaconego z własnego budżetu, na pokrycie różnicy między środkami przekazanymi, a wydatkowanymi w sposób konieczny, celowy i gospodarny na zadania zlecone z zakresu administracji rządowej. Przekazanie dotacji w wysokości nieadekwatnej do zakresu zadań zleconych spowodowało konieczność wyasygnowania własnych środków powoda na umożliwienie pełnej realizacji zadań zleconych. Niezasadne są poglądy strony pozwanej, która twierdziła, że powód nie mógł dochodzić w niniejszym postępowaniu środków, które nie wystarczyły na wykonane zadań zleconych ponad kwotę przyznaną dotacji i finansowanych z własnego budżetu, gdyż środki były przekazane w takiej wysokości jaką przewidywał budżet, a więc adekwatnej do zleconych zadań. Środki przekazane na Zespół (...) uniemożliwiały pełną realizację zadania, bowiem ich wysokość nie odpowiadała rzeczywistej, wymaganej wysokości, niezbędnej na wykonanie zadań zleconych z zakresu administracji rządowej w postaci prowadzenia spraw o zwrot wywłaszczonych nieruchomości stanowiących własność Miasta P..

W związku z istnieniem odrębnej podstawy uzasadniającej zasądzenie na rzecz powoda należnej mu kwoty, w niniejszej sprawie nie było konieczności rozważania, czy podstawą powództwa mógł być przepis art. 417 k.c. i ustalania poniesionej przez powoda szkody. Strona powodowa było obowiązana w oparciu o art. 6 k.c. do wykazania wysokości faktycznie poniesionych, uzasadnionych kosztów realizacji zadań zleconych na lata 2012-2013, wysokości przyznanej dotacji oraz spełnienia przesłanek z art. 49 ust. 5 u.d.j.s.t. czemu w ocenie Sądu sprostała.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia podnoszonego przez stronę pozwaną należy przypomnieć, iż w ocenie pozwanego w niniejszej sprawie powinien znaleźć zastosowanie przepis art. 751 pkt. 1 k.c., zgodnie z którym roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju przedawniają się z upływem dwóch lat, gdyż - jak podał pozwany - Powiat (...) ze swej istoty zawodowo trudni się załatwianiem spraw administracyjnych. W ocenie Sądu zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Odnosząc się do powyższych twierdzeń należy podkreślić, że - jak wskazuje liczne orzecznictwo - skrócony do dwóch lat termin przedawnienia określony w art. 751 pkt 1 k.c. jest związany z wykonywaniem czynności przez profesjonalistów uczestniczących w obrocie gospodarczym, nie sposób przyjąć, że ma on zastosowanie do roszczenia unormowanego w art. 49 ust. 6 ustawy z 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2015 r. sygn. akt V CSK 295/14). Należy podkreślić, że Powiat (...) w zakresie wykonywania zadań zleconych mu na podstawie art. 26 § 2 i 3 k.p.a. przez Skarb Państwa - Wojewodę (...) w postaci prowadzenia spraw o zwrot wywłaszczonych nieruchomości stanowiących własność Miasta P. nie działa jako przedsiębiorca, ale wyłącznie realizuje zadania zlecone mu przez organ nadrzędny, a samo związane z tym roszczenie dotyczy natomiast rozliczenia pomiędzy dwoma podmiotami publicznymi kwot wydatkowanych w związku z wykonywaniem zadania zleconego. Wynika to z podziału kompetencji organów administracji rządowej w województwie. Zgodnie bowiem z art. 142 ust 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, o zwrocie wywłaszczonych nieruchomości, zwrocie odszkodowania, w tym także nieruchomości zamienną oraz o rozliczeniach z tytułu zwrotu i terminach zwrotu orzeka starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, w drodze decyzji. Jak wskazano w ust. 2, w sprawach, o których mowa w ust. 1, w których stroną postępowania jest gmina lub powiat, prezydent miasta na prawach powiatu sprawujący funkcję starosty podlega wyłączeniu na zasadach określonych w rozdziale 5 działu I Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 26 § 1 k.p.a. bezpośredni przełożony w przypadku wyłączenia pracownika – w rozumieniu art. 24 k.p.a.

– wyznacza innego pracownika do prowadzenia sprawy. Jeżeli zgodnie z art. 25 k.p.a. organ administracji publicznej podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy, to zgodnie z art. 26 § 2 k.p.a. sprawę prowadzi wyznaczony organ. Jak wskazał Sąd Okręgowy w Poznaniu w wyroku z dnia 22 października 2014 r. sygn. akt XII C 1830/13 podjęcie działania w trybie art. 26 § 2 k.p.a. jest wyłącznie skorzystaniem z uprawnienia organu wyższego stopnia do delegowania swoich kompetencji na jeden z podległych organów. Postanowienie wydane w tym przedmiocie wiąże organ wyznaczony do załatwienia sprawy. Organ wyznaczony do załatwienia sprawy nie może skutecznie odmówić podjęcia działań w sprawie, która została przekazana (por.: postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 października 2005 r. I OW 204/05, LEX nr 201387). Jest to przekazanie kompetencji (właściwości) do wykonywania zadań publicznych, które mocą ustaw są zastrzeżone dla właściwości konkretnego organu administracji publicznej (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. z dnia 22 grudnia 2010 r. I SA/Ke 596/10 LEX nr 749043; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 grudnia 2011 r. I (...) 544/11, LEX nr 1134251). Nie sposób więc uznać, że strony niniejszego postępowania łączyła umowa zlecenie uzasadniająca przyjęcie dwuletniego terminu przedawnienia wynikającego z art. 751 pkt. 1 k.c. Roszczenie powoda nie jest związane z wykonywaniem zadań własnych, ale z wykonywaniem zadań zleconych z zakresu administracji rządowej i skierowane nie przeciwko osobom trzecim, a przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie, jako podmiotowi finansującemu wykonanie zadań zleconych. Powiat wykonując zadanie zlecone nie działa jako przedsiębiorca a realizuje zadania wynikające z polityki państwa. W istocie roszczenie dotyczy rozliczenia za wydatkowane kwoty w toku wykonywania zadania zleconego ustawą pomiędzy dwoma podmiotami publicznymi. Roszczenie, którego podstawę stanowi art. 49 ustawy z 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, nie jest więc roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej i ulega przedawnieniu w terminie dziesięcioletnim (art. 118 k.c.).

Przechodząc do dalszych rozważań należy wskazać, że dotacje celowe przyznane jednostce samorządu terytorialnego, której zlecono zadanie z zakresu administracji publicznej powinny być przekazywane jej w wysokości umożliwiającej pełne i terminowe zrealizowanie tych zadań. W niniejszej sprawie ustalono, że pozwany przekazywał stronie powodowej corocznie na pewno w okresie objętym pozwem kwotę 141.500,00 zł na zadania związane z funkcjonowaniem Zespołu (...). Wojewoda (...) w odpowiedzi na pozew z dnia 16 listopada 2015 r. wskazywał, iż przekazał powodowi dotację w kwocie znacznie przewyższającej podnoszone przez powoda wydatki związane z powołanym zespołem, gdyż w roku 2012 przekazał dotację na zadania z zakresu obsługi nieruchomości w wysokości 738.819,00 zł a w 2013 r. przekazał 688.806,00 zł. Odnosząc się do powyższych twierdzeń należy wskazać, że z załączonych do wskazanego pisma dokumentów (w tym zestawienia planu realizacji dotacji oraz zestawienia przelewów) nie sposób wywieść, jaka część z przyznanej powodowi dotacji celowej została przyznana na funkcjonowanie Zespołu (...). Z dokumentów tych wynika jedynie ogólna wysokość przekazanej powodowi dotacji na wszystkie wydatki związane z zadaniami z zakresu obsługi nieruchomości, których zakres nie ogranicza się przecież jedynie do Zespołu (...). Zgodnie z art. 6 k.c. to na pozwanym ciąży obowiązek wykazania, że przekazywana przez niego dotacja celowa była wystarczająca do pełnego i terminowego załatwienia zadań z zakresu administracji rządowej polegających na rozpoznawaniu wniosków o zwrot nieruchomości stanowiących własność Miasta P. i zleconych Powiatowi (...). Jak wskazał pełnomocnik pozwanego kwota 141.500 była kwotą przyznaną w momencie przekazania powodowi zadania zleconego i od roku 2005 była przenoszona przez stronę powodową na kolejne lata budżetowe. Strona pozwana wskazała także, że podane przez niego wysokości dotacji to kwoty zbiorcze przekazane na zadania z zakresu obsługi nieruchomości, w których mieściły się kwoty na obsługę Zespołu (...). Kwoty te nie dotyczyły więc w całości załatwiania spraw zwrotowych a całości zadań związanych z gospodarką nieruchomościami. Odnosząc się do Zespołu (...) strona powodowa wskazała, że nie istnieją żadne dokumenty potwierdzające wysokość przekazanych środków w latach późniejszych niż 2005 r. W ocenie Sądu powód słusznie więc przyjął, iż na Zespół (...) przekazano mu ponownie kwotę 141.500,00 zł, jako, że na samym początku przekazania mu tych zadań na taką właśnie kwotę określono wysokość dotacji dla powołanego Zespołu i ewidentnie potwierdza to wymieniona treść odpowiedzi pozwanego na wezwanie do i złożona korespondencja urzędowa (k.826 – 845). Z opinii biegłego jasno wynika, że dla pełnego i terminowego wykonania zleconych zadań w latach 2012-2013 nie wystarczyły środki przekazane powodowi przez Wojewodę (...).

Na uzasadnione wydatki związane z funkcjonowaniem Zespołu (...) w 2012 r. złożyły się wynagrodzenia pracowników i inne koszty związane z utworzeniem stanowisk pracy w wysokości 328.242,27 zł oraz pozostałe uzasadnione wydatki pozasobowe (min. koszty eksploatacji budynku) w wysokości 6.215,40 zł. Łącznie uzasadnione wydatki związane z funkcjonowaniem Zespołu (...) w 2012 r. stanowiły sumę 334.457,67 zł. W 2012 r. powód otrzymał dotację w kwocie 141.500 zł., a zatem niedobór dotacji w tym roku stanowił kwotę 192.957,67 zł. Analogiczne w 2013 roku wydatki związane z funkcjonowaniem powołanego zespołu stanowiły kwotę 321.333,71 zł (uzasadnione koszty osobowe) i kwotę 7.185,53 zł (uzasadnione koszty pozaosobowe). Łącznie na realizację zadań Zespołu (...) powód wydatkował w 2013 roku kwotę 328.519,30 zł. Zatem niedobór środków (po odliczeniu dotacji w kwocie 141.500,00 zł) na realizację zadań Zespołu (...) w 2013 roku stanowił kwotę 187.019,30 zł. Jak ustalono w niniejszym postępowaniu, powód, na wykonanie zadań zleconych, wydał w spornym okresie kolejno 334.457,67 zł oraz 328.519,30 zł (łącznie 662.976,97 zł) czyli 379.976,97 zł ponad przyznaną na wskazany okres łączną kwotę 283.000,00 zł (2 x 141.500,00 zł). Środki te zostały poniesione ze środków własnych powoda. Przekazywana przez pozwanego kwota 141.500,00 zł nie wystarczała na terminowe i pełne załatwienie zleconych powodowi spraw.

Odnosząc się do wyliczeń powoda należy przyznać słuszność stronie pozwanej, która zakwestionowała uwzględnienie przez biegłego w wydanej opinii w całości wynagrodzenia pani K. G. (3), która pełniła funkcję Zastępcy Dyrektora Wydziału (...) a następnie Dyrektora Wydziału (...). Nie można uznać, że z dotacji przekazanej przez pozwanego miałyby być pokrywane w całości wydatki związane z pełnioną przez panią K. G. (3) funkcją. Zakres obowiązków pani K. G. w latach 2012-2013 najpierw jako Zastępcy Dyrektora Wydziału (...) a następnie już jako Dyrektora tego wydziału znacząco wykraczał poza zadania związane bezpośrednio z załatwianiem spraw dotyczących zwrotu nieruchomości stanowiących własność Miasta P.. W okresie od 01.01.2012 r. do 24.03.2013 r. K. G. (2) zatrudniona była na stanowisku Zastępcy Dyrektora Wydziału (...) i bezpośrednio nadzorowała również Referat Regulacji Prawnych. W okresie od 25.03.2013 r. do 31.12.2013 r. pani K. G. zajmowała się nadzorowaniem pracy całego Wydziału (...) a sprawy związane ze zwrotami nieruchomości stanowiły tylko jedno z wykonywanych przez nią zadań. W niniejszej sprawie nie sposób zatem przyjąć, ażeby z dotacji celowej przekazywanej przez powoda miały być pokrywane w całości wydatki związane z zatrudnieniem Zastępcy a następnie Dyrektora Wydziału (...) w osobie pani K. G.. W niniejszej sprawie należało więc zbadać, jaka część wynagrodzenia K. G. przypadała na pracę wykonywaną w Zespole (...), a jaka na inne prace co zostało przez biegłego precyzyjnie wyliczone.. Sąd ustalił na podstawie opinii uzupełniającej i zeznań biegłego (k.816), iż na obowiązki związane z referatem zwrotów przypadało 26.09% wynagrodzenia natomiast dopełnienie do 100% przypada na jej obowiązki nie związane z referatem zwrotów. W 2012 r. była to kwota 2.199,05 zł brutto miesięcznie, podczas gdy na inne wydziały przypadała pozostała kwota jej wynagrodzenia w wysokości 10.006,97 zł miesięcznie czyli dopełnienie do średniego wynagrodzenia w danym roku (rocznie 120.083,64 zł tj 10.006,97 x 12). W 2013 r. kwota wynagrodzenia przypadająca na Zespół (...) wyniosła 2.232,25 zł brutto miesięcznie, a na inne wydziały 9.973,77 zł miesięcznie (rocznie 119.685,24 zł tj. 9.973,77 x12.). Wobec powyższego od kosztów poniesionych przez powoda w podanym okresie należało odjąć część kosztów przypadającą na wynagrodzenie K. G. za wykonywanie czynności niezwiązanych z zadaniami zleconymi Zespołowi (...).

Wobec powyższego, od żądanej przez powoda za 2012 r. kwoty 313.041,31 zł należało odjąć kwotę 120.083,64 zł, co dało wskazaną przez Sąd kwotę niedoboru w wysokości 192.957,67 zł. Z kolei od żądanej przez powoda za rok 2013 kwoty 306.704,54 należało odjąć część wynagrodzenia pani K. G. (3) za ten rok przypadającą na inne referaty w wysokości 119.685,24 zł, co dawało łączny niedobór w wysokości 187.019,30 zł . Łącznie zatem powodowi za czas objęty pozwem należy się kwota 379.976,96 zł (opinia uzupełniająca biegłego k. 748-749 w szczeg. k. 757).

Należy wskazać, iż przekazywana przez pozwanego dotacja celowa miała zapewnić środki na utrzymanie 8 etatów kalkulacyjnych w Zespole (...), tymczasem w latach 2012-2013 w powołanym zespole zatrudnionych było zaledwie 6 osób, a pomimo tego przekazywana przez pozwanego dotacja nie wystarczała nawet na pokrycie kosztów wynagrodzenia zatrudnionych pracowników, czego pozwany ma świadomość od kilku lat, gdyż w tym zakresie toczyły się przeciwko niemu postępowania sądowe. Należy także wskazać, że Wojewoda (...) zlecając realizację zadań na sporny okres nie zmienił ustaleń co do 8 etatów kalkulacyjnych, ani nie określił rozmiarem ani ilością spraw ograniczenia co do ilości pracowników zatrudnionych w Zespole (...). Co ważne, w pkt. 8 odpowiedzi na pozw

pełnomocnik strony pozwanej wskazał, iż liczba etatów kalkulacyjnych w państwowych jednostkach budżetowych jest wyższa od liczby faktycznie zatrudnionych, bowiem zatrudnienie odpowiedniej klasy fachowców wiąże się z wynagrodzeniem wyższym niż kalkulowana średnia. W opinii pozwanego określenie przez niego faktycznego zatrudnienia na poziomie 5-7 osób jest całkowicie prawidłowe. Należy przypomnieć, że w powołanym Zespole (...), pomimo ustalonych 8 etatów kalkulacyjnych, zatrudniano w latach 2012-2013 jedynie 6 osób, co zgodnie ze wskazaniem pozwanego, było całkowicie prawidłowe. Zgodnie z opinią uzupełniającą biegłego, którą Sąd w całości aprobuje zakresy obowiązków pracowników Zespołu (...) w zasadzie odpowiadają zadaniom związanym ze sprawami dotyczącymi zwrotów nieruchomości należących do Miasta P., a więc zadaniom zleconym przez pozwanego. Jak logicznie i przekonująco wskazał biegły, w praktyce trudno ustalić, czy zadania takie jak prowadzenie spraw kancelaryjno-organizacyjnych Wydziału mogło stanowić podstawę do asygnowania pracownikom Zespołu (...) innych zadań niezwiązanych z działalnością tego Referatu. W ocenie Sądu pozwanemu nie udało się skutecznie zakwestionować faktu wykonywania przez pracowników zespołu spraw związanych z realizacją zadania zleconego.

Pozwany wskazał na obowiązek powoda do dokonywania wydatków jedynie w zakresie przyznanej dotacji twierdząc, że wydatki przekraczające wysokość przyznanej dotacji dokonywane były na koszt i odpowiedzialność strony powodowej. Odnosząc się do tych twierdzeń należy stanowczo podkreślić, że pozwany nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających, że Zespół (...) był ograniczony w załatwianiu spraw do otrzymanej kwoty dotacji celowej, oraz że w przypadku, gdyby powód wcześniej wyczerpał kwotę dotacji, miał nierozpoznane wnioski w sprawie zwrotów przenieść na lata następne. Pozwany zarzucał także, iż w pozwie pominięto ilość spraw, które wpłynęły do rozpatrzenia w spornym okresie. Należy więc wskazać, że przedmiotem toczącego się między Stronami postępowania było ustalenie, czy przekazana przez pozwanego kwota dotacji w wysokości 141.500,00 zł była wystarczająca do pełnego i terminowego wykonania zleconych przez Wojewodę (...) zadań, przy czym pozwany - pomimo spoczywającego na nim obowiązku wynikającego z art. 6 k.c. - nie dostarczył żadnego dowodu potwierdzającego, że zlecając powodowi rozpatrywanie wniosków o zwrot nieruchomości stanowiących własność Miasta P. przekazał Staroście (...) jakąkolwiek specyfikację czy wyszczególnienie pozwalające na określenie jaki ilościowo ma być zakres spraw rozpoznawanych przez Zespół (...), ile wniosków w latach 2012-2013 roku zespół ma rozpoznać oraz w jaki sposób ma rozliczać przekazaną dotację celową. W roku 2005 powód określił wysokość dotacji należnej Zespołowi (...) na wskazaną kwotę 141.500,00 zł i miała ona odpowiadać 8 etatom kalkulacyjnym. Pozwany nie wykazał, że zlecenie na lata 2012-2013 w jakikolwiek sposób odbiegało od pierwotnego zlecenia z 2005 roku oraz że dotacja celowa powinna być rozliczana w odniesieniu do ilości konkretnie przekazanych spraw. Niemożliwym było, aby powód na początku każdego roku mógł z góry określić, ile spraw wpłynie do Zespołu (...). Powód nie miał więc możliwości ustalenia ilości potrzebnych w danym roku pracowników oraz wysokości poniesionych w danym roku wydatków. Od 2009 do 2013 roku zgodnie z wyliczeniami biegłego do Zespołu (...) corocznie wpływa od 29 do 42 spraw (kolejno 34, 31, 29, 42, 34). Ich średnia ilość na przestrzeni tych lat wyniosła 34 sprawy rocznie. Nie można więc poprzez argumentu pozwanego, że przywołane dane pokazują na malejącą tendencję ilości wpływających spraw - wręcz przeciwnie, należy wskazać, że utrzymują się one na podobnym poziomie. Jak wskazano w opinii uzupełniającej, od 2009 r. liczba rozpatrywanych spraw nie ma cechy istotnego statystycznie zróżnicowania przy „kosztach jednej sprawy” dla lat 2012-2013 w przedziale 10.799,00-13.182,00 zł (przy średniej 11.865,00 zł). W ocenie Sadu na podstawie ustalonych faktów i zgodnie z opinią biegłego nie można przeprowadzić analizy prowadzącej do wniosku, że „Zespół (...) cierpiał na znaczny przerost zatrudnienia”. Ponadto wskazać należy, że wynagrodzenie pracowników Zespołu (...) określone jest w regulaminie wynagradzania i premiowania wydanym na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych, wobec tego istotne były okoliczności dotyczące wynagrodzenia pracowników wynikające z ich zaszeregowania.

Z powołanych w niniejszym uzasadnieniu przepisów u.d.j.s.t. jednoznacznie wynika, że jednostka samorządu terytorialnego, której zlecono zadanie z zakresu administracji rządowej otrzymuje z budżetu dotacje celowe w wysokości zapewniającej realizację tych zadań. Dotacje te powinny być przekazywane w sposób umożliwiający pełne i terminowe wykonanie zleconych zadań. Jak już wskazano w niniejszym uzasadnieniu, dotacja celowa, o której mowa w art. 49 ust. 1 u.d.j.s.t., jest dotacją o charakterze obligatoryjnym w stosunku, do której ustawodawca wprost sformułował zasadę adekwatności. Wynika z tego, że wysokość dotacji powinna być tak wyliczona według zasad

określonych w przepisach ustawy o finansach publicznych obowiązujących w dacie jej przyznania, by przekazane środki zapewniały pełne i terminowe finansowanie wykonania zadań zleconych. W niniejszej sprawie, Sąd, posiłkując się opinią zasadniczą i opinią uzupełniającą biegłego ustalił, że pełne i terminowe wykonanie zleconych zadań w ramach Zespołu (...) w latach 2012-2013 wymagało przekazania w formie dotacji celowej kwoty 902.745,85 zł, czyli o 619.745,85 zł wyższej od tej, którą faktycznie przekazano powodowi. Odnosząc się do zarzutu pozwanego, w tym miejscu wskazać należy, że nie wykazał on, aby dotacje w wysokości 738.819,00 zł w 2012 r. i 688.806,00 zł w 2013 r. były dotacją celową na Zespół (...). Pozwany sam wskazał, iż dotacje te były przekazane na całokształt zadań z zakresu obsługi nieruchomości (k.522). To na pozwanym z mocy art. 6 k.c. spoczywał obowiązek udowodnienia, że przekazana kwota dotacji wystarczyła na pełne i terminowe wykonanie zleconych zadań, w tym, że przekazał on spornym okresie większe kwoty dotacji celowej na Zespół (...) niż przekazane w latach poprzednich. Powód wskazywał, że była to kwota 141.500 zł na rok, która została ustalona i przyznana w 2005 r., gdy Wojewoda (...) zlecił Staroście (...) załatwianie wniosków o zwrot wywłaszczonej nieruchomości stanowiących własność Miasta P.. Z ustaleń Sądu, w tym wobec braku dostarczenia przez pozwanego Skarbu Państwa dowodów przeciwnych, wynika, że Wojewoda (...) zlecając Staroście (...) rozpoznawanie tych wniosków w latach 2012-2013, nie zwiększył kwoty dotacji celowej. Stanowisko to wspiera także art. 49 ust. 1 u.d.j.s.t., którego norma w sposób stanowczy określa źródło finansowania zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, jako dotację celową w wysokości zapewniającej realizację tych zadań. Należy też podkreślić, że powód nie jest w stanie na początku każdego roku określić, ile wpłynie wniosków o zwrot nieruchomości do Zespołu (...) i w związku z tym, ilu pracowników będzie w zespole potrzebnych. Powód nie może więc z góry określić, jakie poniesie z tego tytułu wydatki.

Reasumując, łącznie więc powodowi przysługuje względem Wojewody (...) wykazane roszczenie w wysokości 379.976,97 zł. Z ustaleń Sądu kwota ta była niezbędna powodowi dla pełnego i terminowego wykonania zleconych zadań ponad przyznaną kwotę dotacji celowej. Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 379.976,97 zł. W pozostałym zakresie w punkcie 2 wyroku Sąd oddalił powództwo.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 455 k.c. w zw. z art. 49 ust 6 ww. ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Powód dochodził od pozwanego należności wraz z odsetkami jak od zaległości podatkowych, od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty oraz od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty, uzasadniając te daty twierdzeniem, że zgodnie z art. 49 ust. 5 u.d.j.s.t. dotacje powinny być przekazywane w sposób umożliwiający terminowe i pełne wykonanie zadań, a więc do dnia 31 grudnia danego roku. do zapłaty należności dochodzonej niniejszym pozwem. Sąd podzielił argumentację powoda i zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu.

Koszty procesu na podstawie art. 100 zdanie pierwsze i art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozdzielił proporcjonalnie do wyniku sprawy i obciążył pozwanego obowiązkiem ich uiszczenia w 61 %, a powoda w 39%. , przy czym szczegółowe wyliczenia tych kosztów pozostawił referendarzowi sądowemu.

SSO Hanna Flisikowska